

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE
ZAGREB
Frankopanska 16

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Priljeno: 10.12.2021., 08:53:23 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/57	376-08/IB	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	1	

broj: UsII-197/21-7

d2822354

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Županijska uprava za ceste Varaždinske županije, Varaždin, Gajeva 4, OIB: 74640705361, kojeg zastupa odvjetničko društvo

protiv
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9. Zagreb, OIB: 87950783661, uz sudjelovanje zainteresirane osobe radi utvrđivanja
infrastrukturnog operatora i utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 27. listopada 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje točke VIII. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/II-344-03/16-11/121, urbroj: 376-05-3-21-63 od 23. travnja 2021.

II. Odbija se zahtjev za naknadu troškova spora upravnog spora.

III. Ova presuda će se objaviti u "Narodnim novinama".

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv rješenja tuženika i to točke VIII. rješenja kojom je odlučeno da se odbija zahtjev u dijelu određivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta za razdoblje prije 11. siječnja 2021.

2. U tužbi protiv navedenog rješenja tužitelj ističe da osporava točku VIII. izreke osporenog rješenja zbog bitne povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je rješenjem tuženika od 11. siječnja 2017. imao

obvezu izraditi kompletan geodetski elaborat na katastarskim podlogama u digitalnom obliku za cjelokupnu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu (dalje:

EKI) za trase kabelske kanalizacije trase kabela u zemlji bez kabelske kanalizacije i trase nadzemnih kabela s nosivim stupovima na županijskim i lokalnim cestama, uključujući i zemljišni pojas s obje strane ceste potreban za nesmetano održavanje ceste širine prema projektu ceste, a najmanje jedan metar računajući od crte koja spaja krajnje točke poprečnog presjeka ceste sukladno članku 4. Zakona o cestama, a kojima upravlja Županijska uprava za ceste Varaždinske županije na administrativnom području Varaždinske županije. Sukladno točki II. osporenog rješenja utvrđeno je da količinu i vrstu EKI čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenih u elaboratu u dužini od 3.102,36 m, a u točki IV. istoimenog rješenja utvrđeno je da tužitelj ima pravo na naknadu za pravo puta od 11. siječnja 2021., dok je u točki VIII. odbijen zahtjev tužitelja u dijelu određivanja obveze plaćanja naknade za pravo puta za razdoblje prije 11. siječnja 2021. Navodi da je temeljem dopune analize Elaborata dostavljene uz zahtjev od siječnja 2021. tužitelj zatražio donošenje dopunskog rješenja, a sve kako je tužitelj već u svojem zahtjevu za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta od 5. ožujka 2018. zatražio da tuženik utvrdi infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja se nalazi na svim županijskim i lokalnim cestama pod upravom tužitelja te utvrđivanja količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta, tako da tuženik zahtjev od 11. siječnja 2021., prema mišljenju tužitelja, nije mogao smatrati novim zahtjevom za donošenje rješenja. Ističe da je stav tuženika protivan materijalnim propisima i brojnoj praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Smatra da je tuženik u konkretnom slučaju bio dužan donijeti dopunsko rješenje sukladno odredbi članka 100. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. – dalje: ZUP), a koji stav je između ostalog i potvrđen i brojnim presudama Visokog upravnog suda. Ističe da je svoj stav Visoki upravni sud detaljno obrazložio u presudi, poslovni broj: UsII-302/19 od 29. siječnja 2020., kojim je odbijen tužbeni zahtjev u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, vođenom na temelju zahtjeva Općine Plaški, a gdje je utvrđeno da osporeno rješenje tuženika doneseno pozivom na odredbu članka 12. stavak 1. točka 11. i članka 17. stavak 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama te članka 100. ZUP-a povodom zahtjeva zainteresirane osobe od 9. travnja 2019. za provođenje postupka iz članka 28. stavka 6. ZEK-a i donošenje dopunskog rješenja radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na nekretninama na području zainteresirane osobe koje su nerazvrstane ceste u smislu Zakona o cestama. Ističe da je to potvrđeno i u najnovijoj sudskoj praksi te iznosi niz presuda. Predlaže da se usvoji tužbeni zahtjev i poništi točka VIII. rješenja tuženika i obveže tuženika da podmiri troškove postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je donošenju osporenog rješenja prethodilo donošenje rješenja, klasa: UP/I-341-03/16-11/121, urbroj: 376-10-18-23 od 16. studenog 2018. kojim je HT utvrđen infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na županijskim i lokalnim cestama na

području Varaždinske županije u vlasništvu Republike Hrvatske i pod upravljanjem Županijske uprave za ceste te je utvrđena količina i vrsta infrastrukture i visina naknade za pravo puta. Točkom I. rješenja iz 2018. utvrđeno je da je Elaborat za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, broj: 1294/2018 od 2. svibnja 2018. za Županijske ceste Varaždinske županije (elaborat) u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio rješenja iz 2018. koji je potvrđen presudom Visokog upravnog suda republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-517/18-9. Dakle, navedeno rješenje postalo je pravomoćno. Tužitelj je svoj zahtjev koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja temeljio na tehničkom izvješću od 1. prosinca 2020., kojim je utvrđena razlika između starih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanjem Županijske uprave za ceste i novih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanjem Županijske uprave za ceste, a koja razlika iznosi 3.102,36 m. Dakle, zahtjev tužitelja za donošenje dopunskog rješenja temelji se na dodatno evidentiranim trasama EKI u odnosu na trase navedene u elaboratu. je priznao dodatnu duljinu trase svoje EKI od 3.102,36 m, međutim osporio je pravo Županijskoj upravi za ceste za donošenjem dopunskog rješenja i pravo na naknadu od 25. listopada 2018. Tuženik smatra da predmet donošenja dopunskog rješenja temeljem članka 100. stavak 2. ZUP-a mogu biti samo pitanja koja su predmet postupka, a koje javnopravno tijelo nije riješilo rješenjem. Iz spisa proizlazi da je tužitelj svojim zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja ustvari osporavao ispravnost činjenica utvrđenih u elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI od 2. svibnja 2018. za županijske ceste Varaždinske županije temeljem kojeg je doneseno rješenje 2018. Elaborat nije moguće mijenjati dopunskim rješenjem. Tužitelj u tužbi osporava da HT prilikom izrade elaborata nije postupio sukladno njegovoj obvezi iz zaključka HAKOM-a od 11. siječnja 2017. te da se ne može govoriti da opravdano nije imao saznanja o drugačijem položaju dionica koridora javnih cesta, jer su javne ceste imale status javne ceste cijelo vrijeme trajanja postupka, odnosno od dana podnošenja prvog zahtjeva tuženiku 23. ožujka 2016. nadalje. Dakle, tvrdi da rješenjem iz 2018. nisu bila riješena sva pitanja u vezi s ovom upravnom stvari, a to je razlika između starih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravom Županijske uprave za ceste i novih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanjem Županijske uprave za ceste, a koja razlika iznosi 3.1025,36 m. Tuženik u osporavanom rješenju obrazlaže da se u konkretnom slučaju ne radi o pitanjima koja su predmet postupka, a nisu riješena rješenjem 2018., već se radi o novim dodatnim podacima o trasama EKI u odnosu na podatke navedene u elaboratu koji je sastavni dio pravomoćnog rješenja iz 2018. te da se zahtjev od 11. siječnja 2021. ima smatrati novim zahtjevom za donošenje rješenja. Obzirom da je priznao novo utvrđene trase na županijskim i lokalnim cestama Varaždinske županije na kojima se nalazi EKI usvojen je zahtjev za donošenje novog rješenja. Stoga je kao datum od kojeg tužitelj ima pravo na naknadu za pravo puta određen datum podnošenja novog zahtjeva 11. siječnja 2021. Dakle, u konkretnom

slučaju tuženik obrazlaže da se ne može raditi o donošenju dopunskog rješenja. Isto tako smatra da je bez predmetno pozivanje tužitelja na pravno shvaćanje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske u presudama u kojima je odbijena tužba protiv dopunskih rješenja tuženika, jer su u navedenim predmetima navedena rješenja donesena na temelju naknadno dostavljenih dokaza kojima se dokazuje vlasništvo nekretnina utvrđenih u elaboratu o pravu puta koji je sastavni dio donesenih rješenja, dok se u ovom postupku radi o novim dodatnim podacima u odnosu na podatke utvrđene u elaboratu, što ne može biti predmet dopunskog rješenja. Stoga traži da sud odbije tužbeni zahtjev.

4. Zaineresirana osoba nije podnijela odgovor na tužbu.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. U konkretnom slučaju sporno je pitanje je li u konkretnom slučaju povodom zahtjeva tužitelja trebalo donijeti dopunsko rješenje ili se radi o zahtjevu za donošenjem novog rješenja.

7. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj dana 11. siječnja 2021. podnio zahtjev koji se temelji na tehničkom izvješću od 1. prosinca 2020., kojim je utvrđena razlika između starih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanjem Županijske uprave za ceste i novih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanju Županijske uprave za cestu koja razlika iznosi 3.102,36 m. Iz navedenog proizlazi da je tužitelj svoj zahtjev temeljio na dodatno evidentiranim trasama EKI-a u odnosu na trase navedene u elaboratu temeljem kojeg je doneseno ranije rješenje od 16. studenog 2018. sastavni dio kojeg je bio navedeni elaborat za pravo puta podzemne i nadzemne EKI, broj: 1294/2018 od 2. svibnja 2018.

8. Stoga se prema ocjeni ovoga Suda ne može raditi o zahtjevu za donošenjem dopunskog rješenja. Naime, odredbom članka 100. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka, može se na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje).

9. Prema ocjeni ovoga Suda u konkretnom slučaju ne radi se o pitanjima koja su predmet postupka, a nisu riješena rješenjem iz 2018., budući da se radi o novim dodatnim podacima o trasama EKI u odnosu na podatke navedene u elaboratu koji je sastavni dio pravomoćnog rješenja iz 2018. te se zahtjev tužitelja od 11. siječnja 2021. ima smatrati novim zahtjevom za donošenja rješenja. Stoga je kao datum od kojeg tužitelj ima pravo na naknadu za pravo puta pravilno određen datum podnošenja novog zahtjeva 11. siječnja 2021., te je odbijen zahtjev tužitelja spornom točkom VIII. rješenja za plaćanje naknade za pravo puta za razdoblje prije 1. siječnja 2021. Što se tiče pozivanja tužitelja na presude ovoga Suda valja istaknuti da su presude na koje se tužitelj pozva temelje na pravnom shvaćanju ovoga Suda u kojima su odbijeni tužbeni zahtjevi protiv dopunskih rješenja, jer su u navedenim predmetima dopunska rješenja donesena na temelju

naknadno dostavljenih dokaza kojima se dokazuje vlasništvo nekretnina utvrđenih u elaboratu o pravu puta koji je bio sastavni dio donesenih rješenja. Međutim, u ovom postupku radi se o novim podacima u odnosu na podatke utvrđene u elaboratu, što ne može biti predmet donošenja dopunskog rješenja, već samo donošenja novog rješenja povodom novog zahtjeva.

10. S obzirom na navedeno, trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. odbiti tužbeni zahtjev..

11. Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

12. Odluka o objavi temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.).

U Zagrebu 27. listopada 2021.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić